

лилз на-Самодержца Бога, и безз страхз се разхождаалз изз вѣтрѣ. Позналз Крона, Діа, Ърми, които были Богови Ъмински вѣрзани сз оковы. Александрз ги попыталз за многото дрѣги вѣрзаны, и рекжлз: каквиса тѣа вѣрзаните: отвѣщалз единъ вѣрзанъ царь и рекжлз: царь Александре сичките тѣа шото глѣдашз, и тѣи са были царѣта, и господари на сичката земя, както ты днесъ: Но заради гордостѣта имз, и безмѣрното воздѣаніе, гдѣто ставали равни сз Бога, разгнѣвилз имз се, и ги прѣтилз тѣка въ таа пещера, да се мжчатъ заедно сз дѣшата, за да ги фѣрли въ Тартара да се мжчатъ вѣчно. Александрз пакъ го попыталз, каквиса тѣа человѣческите лица; а той отвѣщалз: Тѣа са немилостивите царѣта, що са правили много злины, и вѣрвали въ тѣа, гдѣто са вѣрзани сз оковыте, и ги имали за Богове когато живѣли. Александрз пакъ мѣ рекжлз: Человѣче, чини ми се защо нейди самъ те видѣлз: Той отвѣщалз, и рекжлз: ако си ходилз при дивыте человѣци, видѣлз си лицето ми исписано на кѣлата. Александрз рекжлз: какво ти е името: той рекжлз: Язъ самъ царь Гогонхъ, гдѣто едно време овладахъ сичкіѣтъ свѣтъ. Отъ воздѣаніето си отидохъ на крайѣтъ на-землата, и като искахъ да отидемъ и въ Райѣтъ, излѣзоха дивыте человѣцы срещо мене, и ме убиха заедно сосъ сичката ми войска, и ме доведоха тѣка вѣрзанъ демоните, да се мжчимъ отъ безмѣето си. Прочее, Александре, вадисе да се невозвеличишъ много, и те доведатъ тѣка вѣрзанъ. Послѣ Александрз